

Wat een treurnis, dat feest van de democratie

Posted on 11 maart 2023 by Paul Verburgt

Nog vijf dagen en dan is de verkiezingscampagne voorbij. Godzijdank. De holle zinnen, de lege woorden, de halve waarheden, ik ben het zo zat. De schijngevechten, de morele verhevenheid, bah.

En al die 'verkeerde' personen. Ministers en Tweede Kamerleden die het hele jaar door al alle aandacht krijgen, konden zelfs de paar weken voor de statenverkiezingen niet hun mond houden. Even bescheiden op de achtergrond blijven, eventjes buiten de schijnwerpers gaan staan. Even zeggen: u moet niet bij mij zijn, het gaat om de provincies.

Nee hoor, ikke ikke en kijk mij eens.

Volksverlakkerij

Misschien dat er onder mijn lezers experts zijn die me willen uitleggen dat de samenstelling van de Eerste Kamer direct het functioneren van het kabinet en de

Tweede Kamer raakt, maar laten ze zich de moeite besparen. Ik weet het en het boeit me niet.

Erger nog, ik ben tegen de provincie als bestuurslaag en in de Senaat zie ik ook niets, maar nu ze er zijn, neem ik ze serieus. Dat is kennelijk te veel gevraagd van die van zichzelf vervulde types als Rutte, Kaag, Klaver en Kuiken en hun entourage, de Sophie Hermansen, de Jan Paternottes, de Tjeerd de Groots, de Suzanne Krögers en al die anderen die de statenverkiezingen misbruiken om hun eigen positie te versterken en hun ego te gerieven.

Hun gedrag mist noodzaak en urgentie, maar het is vooral onoprecht. Volksverlakkerij zelfs. De indruk wekken dat de statenverkiezingen om een strijd tussen links en rechts gaat, is een leugen. De suggestie oproepen dat extreemrechts het land onder controle dreigt te krijgen, idioot. De ondergang van de wereld aankondigen, zelfs met de datum erbij. Het is te potsierlijk voor woorden.

Zieltjes boven alles

Het gaat zelfs zover dat de premier naar de populairste talkshow belt met de vraag of hij aan tafel mag zitten. Rutte dus, die als geen ander goochelt met zijn rollen als premier en partijleider, de man die te beroerd is om zelfs maar de simpelste vraag over de gaswinningsenquête te beantwoorden (bij uitstek een 'provinciale' kwestie), die man belt of hij aan tafel bij Gijp en Johan Derksen mag zitten. Zieltjes boven alles.

Natuurlijk zegt zo'n naar kijkcijfers hongerende omroep ja, waarna de premier annex partijleider zijn eisen op tafel legt: geen boeren in de zaal, geen toeslagouders en ook geen Groningers. En weer zegt de omroep ja.

Beproeving

Niet veel anders is het met het debat van Rutte met het duo Klaver en Kuiken in hun rol als linkse wolkjes. Voor debatten met anderen had de premier annex partijleider geen tijd (denk: Caroline van der Plas), maar ach hoe is het mogelijk, op zondagavond 12 maart had ie opeens een gaatje. Klaver en Kuiken ook. Goh.

Schijn en manipulatie. Klaver en Kuiken die doen alsof hun flinterdunne combinatie (geen gezamenlijke lijst, geen gezamenlijke programmapunten, geen gezamenlijke

lijsttrekker, alleen t.z.t. een gezamenlijke fractie) een doorslaand succes is. Kletskoek, in de provinciale peilingen van Ipsos verliezen ze 22 zetels.

En zo verder.

We zullen de verkiezingsavond van 15 maart nog moeten uitzitten en dan is het voorbij. Dat wordt overigens nog een hele beproeving. Maakt u zich maar op voor een parade van triomfantelijke en diep gelukkige ministers en fractieleiders uit de Tweede Kamer die ons gaan vertellen dat ze hebben gewonnen. Allemaal.

Paul Verburgt *schrijft wekelijks in Wynia's Week over politiek en samenleving.*

Wynia's Week *is onafhankelijk, ongebonden en onverstoorbaar. De donateurs maken dat mogelijk. Doet u mee? Doneren kan op verschillende manieren. Kijk* ***HIER. Hartelijk dank!***